

¹⁷⁷ תוספתא סוכה ס"ג; בבלי ראש השנה סז א.

¹⁷⁸ תוספתא סוכה פ"ג ה"ט; בבלי שם מח ב; ירושלמי שם פ"ד כד ע"ד. אין כל הצדקה לקשר מעשה זה עם מה שמספר יוסיפוס על ינאי שרגמוהו באתרוגים בשעה שביקש להקריב על-גבי המזבח (קדמוניות יג יג ה). המסורות מדגישות במפורש שרג-מוהו משום שניסך על-גבי רגליו ולא מחמת טעמים אחרים. יש מן האמוראים המקשרים מעשה זה עם הכוהן הגדול הצדוקי אשר לא נשמע לרבן יוחנן בן זכאי בשריפת הפרה האדומה (ירושלמי סוכה שם; וירושלמי יומא פ"א לט ע"א). אם נקבל זיהוי זה, ודאי שלא נוכל לזהות את המסורות שבמשנה עם המעשה בינאי. הש-ווה עוד קידושין עג א המסופר אף על רבי זירא שרגמוהו באתרוגים במחזוא.

¹⁷⁹ ראה ביחוד קדמוניות יח ג—ד. בתו-ספתא יומא פ"א ה"ח אומר הכוהן הגדול הצדוקי לאביו: כל ימיכם הייתם דורשין ואין אתם עושין עד שעמדתי אני ועשיתי. ואביו של אותו כהן עונה לו: אף על פי שאנו דורשין אין אנו עושין, שומעין אנו לדברי חכמים. השווה ירושלמי סוכה ויומא שם ובבלי יומא יט א. אותה מציאות עולה בבירור גם מתוספתא פרה פ"ג ה"א. בערב יום-הכיפורים השביעו את הכוהן הגדול לבל ישנה במעשה הקטורת ויעשה כהורא-תם של צדוקים מפני שהקטרת הקטורת נעשתה בהיכל ואיש לא היה אותה שעה בהיכל. לזיהויו של הכוהן הגדול שהתנגד לפרושים. ראה גריץ M.G.W.J. (1881), עמ' 62—56; דרנבורג, "משא ארץ ישראל", ע' 52. וראה גייגר, "המקרא ותרגומיו", ע' 73 ואילך.

¹⁸⁰ מדבריו של רבי יהושע בן לוי בירושל-מי סוכה ריש פ"ה. והשווה בבלי שם ג ב. ¹⁸¹ ראה גייגר Zeitschrift für. jüd. Theologie III ע' 417; ש"ר "השחר", IV (תרל"ג), ע' 432; קרוכמל, "מורה נבוכי הזמן" (לבוש 1863), ע' 47; לוי, "לחרגו-מים", ע' 443 (בפקוק), ולאחרונה ליבר-

מן, "קריית ספר", שנה יב, ע' 65. כנגדם ראה אפשטיין, "מבוא" ח"א, ע' 320, הערה 3. ודבריו ב"תרביץ", שנה א (תר"ץ), חו-ברת ג, ע' 135 ואילך.

¹⁸² פ"ה נה ע"ב. ומעין דברים אלה בבבלי נא ב. והשווה תוספתא שם רפ"ד.

¹⁸³ משנת מדות פ"ב מ"ה.

¹⁸⁴ תוספתא שם.

¹⁸⁵ כך פירש כראוי ביכלר X J.Q.R. (8—1897), ע' 699 ואילך. והשווה אלבק

בהערותיו לספר מועד, ע' 476. רש"י ולאח-ריו כמה מן הראשונים מפרשים שהיו קבו-

עים זיוון בולטים ובכל שנה ערכו עליהם לווחים. והשווה משנה-תורה לרמב"ם; הל-

כות לולב פ"ח ה"ב. לפי דברינו מתפרשים המקורות ברווחה, שדוחק גדול לפרש כי

במוצאי החג היו מתקינים את הגזוטראות. ¹⁸⁶ מדות פ"ב מ"ה מ"ו והשווה קדמוניות

טו יא ה.

¹⁸⁷ יומא סט ב; סוטה מא ב אולם השווה תוספ. סוטה פ"ו ה"ג. וראה להלן.

¹⁸⁸ תוספ. סוכה פ"ד ה"ו.

¹⁸⁹ תוספתא שם פ"ד ה"ב; ירושלמי פ"ה נה סע"ב; בבלי שם. נג א.

¹⁹⁰ בבלי שם; תוספתא שם; ירושלמי שם. והשווה אבות דרבי נתן נ"ב פכ"ז (מהדורת

שכטר כח ע"א).

¹⁹¹ שם, שם.

¹⁹² שם, ראש ע"ג. חכם זה או חסיד זה אינו נזכר עוד בספרותנו, ומתוך שמו מס-

תבר שכוהן היה.

¹⁹³ ירושלמי שם, בבלי שם, ותוספתא שם, ה"ג. העתקתי דברי הירושלמי הנראים מכו-

ונים יותר מאשר במקבילות. ע"ש.

¹⁹⁴ סוכה פ"ה מ"א בניגוד לחליל של קרבן שדחה יום-טוב, ויש אומרים שדוחה אף

את השבת. ראה תוספתא שם פ"ד ה"י; ירושלמי שם רפ"ה; בבלי שם ג ב.

¹⁹⁵ כ"מ א וב, משניות ד"ג, פיזור, משנה של הרמב"ם, משב"ר עין יעקב ועוד.

¹⁹⁶ כך בגליון לכ"מ, משניות ד"ג, פיזור, משנה של הרמב"ם, משב"ר ועין יעקב.

¹⁹⁷ סוכה פ"ד מ"ה. אלא שאין זו משנה